

I den forbindelse, og da der jo er sket noget, siden vi sidst drøftede det, kan jeg dog ikke undertrykke en stille undren over Venstres vedholdenhed, når det gælder om at gå enegang uden om folkeskoleforligskredsen i den her sag. Det er vel ikke sådan, at når regeringen tager et initiativ med hensyn til fripladser i skolefritidsordninger, så er det forligsbrud, men når Venstre tager initiativ i spørgsmålet om skolens undervisning, så er der fri bane?

I øvrigt kan jeg fortælle, at gennemførelsen af regeringens handlingsplan med titlen »Bedre integration – en samlet handlingsplan« faktisk er i meget god gænge, også for så vidt angår initiativer inden for modersmålsundervisningen. Undervisningsministeriet vil således meget snart kunne sende den nye bekendtgørelse om modersmålsundervisning med tilhørende organisatorisk vejledning til høring, og Uddannelsesudvalget vil selvfølgelig parallelt få tilsendt høringsmaterialet.

Jeg vil på ny også understrege, hvad jeg tidligere har sagt, nemlig at det ikke er noget enestående for den danske folkeskole at tilbyde modersmålsundervisning til børn med udenlandsk baggrund. Et EF-direktiv fra 1977 forpligter medlemslandene til at fremme undervisningen i hjemlandets sprog for børn af migrantarbejdstagere. Direktivets anvendelse er ganske vist kun forpligtende i forhold til børn fra andre EU-lande, som her i landet kun udgør en lille del af de tosprogede elever, men jeg ville finde det både sært og betænkeligt, hvis der i folkeskolen skulle skelnes mellem børn fra EU-lande og børn fra øvrige lande med hensyn til denne rettighed.

I Danmark har vi derfor fulgt henstillingen fra EU-landenes undervisningsministre om at lade direktivets principper finde tilsvarende anvendelse for børn fra øvrige lande.

I tilgift hertil findes art. 29 C i FN's børnekonvention, konventionen, som blev en del af dansk ret i 1992, og selv om konventionen ikke udtrykkeligt foreskriver, at alle børn skal tilbydes modersmålsundervisning, er den dog udtryk for den vægt, der skal lægges på barnets egen kulturelle identitet, dets sprog, dets værdier i undervisningen. Det er min opfattelse, at vi i Danmark lever endog meget godt op til intentionerne bag konventionen, når kommunerne har pligt til at tilbyde modersmålsundervisning.

Jeg har ved de tidligere behandlinger fremhævet, at modersmålsundervisningen ikke er en hindring for, at tosprogede børn lærer dansk, men at et veludviklet modersmål tværtimod gi-

ver børnene de bedste betingelser for at tilegne sig et andet sprog.

Ligeledes har jeg tidligere sat spørgsmålstegn ved udsagnet om, at tilegnelsen af dansk forbedres ved, at det beløb, der i dag går til modersmålsundervisning, anvendes til mere danskundervisning. Der er ikke grundlag for at sige noget endegyldigt herom, og efter min mening lader de to ting sig ikke sammenligne.

Ifølge forslaget skal kommunerne i højere grad tilskyndes til at få tosprogede børn til at gå i børnehaver fra deres tredje leveår, det punkt, der vedrører socialministerens ansvarsområde. I de følgende bemærkninger giver jeg derfor udtryk for socialministerens opfattelse, naturligvis med undtagelse af det, som knytter sig til folkeskoleloven.

Indenrigsministerens Integrationsudvalg har bl.a. stillet forslag om styrkelse af sprogstimuleringen og øget anvendelse af dagtilbud for børn.

Vedrørende tosprogede børn i dagtilbud vil Socialministeriets vejledning om dagtilbud blive uddybet ved en omtale af bl.a. information til forældre for at øge deres kendskab til og også deres tryghed ved dagtilbudene, mulighederne for samling af børn i mindre grupper efter modersmål samt anvendelse af flerkulturelle eller tosprogede medarbejdere i de forskellige dagtilbud.

Til gennemførelse af de forskellige initiativer er der afsat 20 mio. kr.

Arbejdet med at uddybe Socialministeriets vejledning forventes at blive færdiggjort her i første halvdel af 2001.

Af en undersøgelse foretaget af Den Sociale Ankestyrelse i januar 1999 som opfølgning på en tilsvarende undersøgelse fra 1995 fremgår det bl.a., at antallet af tosprogede 3-5-årige er steget, og andelen af tosprogede børn, der er i dagtilbud eller børnehaveklasse, er steget til over 85 pct., hvilket må siges at være ganske flot på den korte periode.

Jeg er enig i, at det er utrolig vigtigt, at de tosprogede børn får et godt basiskendskab til dansk, selvfølgelig, inden de optages i skolen; det giver dem det bedste udgangspunkt. Lad mig derfor også minde om, at Folketinget den 1. juli 1998 vedtog regeringens forslag om ændring af folkeskolelovens § 4 a.

Kommunerne er ifølge en bestemmelse fra den 1. august 1999 forpligtede til efter behov at tilbyde særlig støtte til indlæring i dansk for børn, som er optaget i børnehaver m.v., og til at